

2035 4

VERSLAG

Algemeen werd de indiening van dit wetsontwerp met instemming begroet. Het treffen van een voorziening werd dringend noodzakelijk geacht, ten einde aan de misbruiken, die zich op het onderhavige terrein voordoen, paal en perk te kunnen stellen.

Zeer vele leden gaven echter als hun mening te kennen, dat het aanbeveling zou verdienen de werkingsduur van deze wet te beperken tot b.v. 2 jaar. Toekenning van zo grote bevoegdheden aan de Minister en aan de Directeur van de Veeartsenijkundige Dienst als in de artikelen 2 en 3 van het ontwerp plaats vindt, ontmoette bij deze leden vrij ernstige bedenking. Zij zouden daarom de gelegenheid willen hebben dit punt te zijner tijd nader te bezien. Gelet op de mededeling in de Memorie van Toelichting, dat de commissie, die zich bezighoudt met de voorbereiding van een wettelijke regeling van de handel in sera- en entstoffen, reeds ver met haar arbeid is gevorderd, kan, zo meenden de hier aan het woord zijnde leden, beperking van de werkingsduur der wet geen bezwaar bestaan.

Gevraagd werd, waaraan het moet worden toegeschreven, dat eerst onlangs een firma is begonnen met het verspreiden van tuberculine. Hoe wordt deze verkregen?

Sommige leden vroegen, hoe het komt, dat de veestapel in Friesland reeds nagenoeg t.b.c.-vrij is, terwijl de overige provincies hierbij nog zo ten achter zijn. Is de vergoeding, welke voor reactiedieren wordt gegeven, niet te laag, en zou de sanering van de veestapel niet worden bevorderd door het verhogen van de basismelkprijs?

Vertrouwende, dat de Regering bereid zal zijn het bovenstaande vóór de aanvang van de openbare behandeling van dit wetsontwerp schriftelijk te beantwoorden, is de Commissie van Rapporteurs van oordeel, dat daarmee die behandeling voldoende zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld 13 Maart 1951.

MOL
ROOSJEN
DEN HARTOG
VONDELING
VONK.

2035 5

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

(Ingezonden 3 April 1951)

Het verheugt de ondergetekende, dat de indiening van dit wetsontwerp algemene instemming heeft verworven. Uit het onderzoek, dat vanwege de justitie is ingesteld naar het in de Memorie van Toelichting geciteerde geval van verspreiding van tuberculine onder de veehouders, is ten overvloede gebleken van hoe grote betekenis de voorgestelde regeling voor een doeltreffende bestrijding der rundtuberculose zal zijn. Dit geldt te meer nu deze bestrijding binnenkort op grootscheepse wijze zal worden aangevat. In een schrijven van de procureur-generaal bij het gerechtshof te 's-Gravenhage wordt dan ook terecht de urgentie van een wettelijke regeling onderstreept.

De mening van zeer vele leden, dat het aanbeveling zou verdienen de werkingsduur van deze wet te beperken tot bij voorbeeld 2 jaar, kan de ondergetekende niet delen. Reeds daarom niet, omdat de bovengenoemde bestrijdingsactie geprojecteerd is op een 5-jarenplan en juist in de periode van die vijf jaren de voorgeschreven regeling strikt gehandhaafd zal moeten worden. Ware het anders, dan zou het resultaat reeds bij voorbaat op losse schroeven komen te staan. Maar ook overigens lijkt de voorgestelde beperking niet doelmatig, omdat, mede gelet op de parlementaire gebeurtenissen in 1952, geenszins te zeggen valt, wanneer een wettelijke regeling voor de handel in sera- en entstoffen van kracht zal kunnen worden. Daar komt nog bij, dat, naar de ondergetekende bekend is, het wel in de bedoeling ligt van de commissie, die belast is met de voorbereiding der genoemde wettelijke regeling, om zich niet tot sera- en entstoffen te beperken — tuberculine is noch een serum, noch een entstof —, doch dat op dit moment uiteraard nog niet valt te zeggen, hoever de voorstellen van de commissie ten aanzien van andere stoffen zullen gaan. Indien zulks gewenst wordt, is de ondergetekende evenwel gaarne bereid ter tegemoetkoming aan de bezwaren der hier aan het woord zijnde leden regelmatig verslag uit te brengen, b.v. aan de vaste Commissie voor de Landbouw, over de toepassing van deze wet.

Gevraagd wordt, waaraan het moet worden toegeschreven, dat eerst onlangs een firma is begonnen met het verspreiden van tuberculine. In antwoord hierop kan worden medegedeeld, dat reeds voordien meerdere malen kleine partijen uit België werden geïmporteerd. Deze waren echter te gering om werkelijk gevaar op te leveren voor de t.b.c.-bestrijding in Nederland. Het moet niet uitgesloten worden geacht, dat de voorgenomen plannen tot sanering van de Nederlandse veestapel, waarover reeds een en ander naar buiten bekend is geworden, aanleiding zijn geworden tot de grootscheepse campagne, welke in de Memorie van Toelichting is beschreven. Er is aanleiding om te veronderstellen, dat de tuberculine in Nederland wordt bereid.

Dat de veestapel in Friesland in tegenstelling tot die in de overige provincies reeds nagenoeg t.b.c.-vrij is, moet worden toegeschreven aan de omstandigheid, dat het Fries-rundveestamboek en de coöperatieve zuivelbedrijven in Friesland reeds tientallen jaren geleden het initiatief hebben genomen tot sanering in lokaal verband. Het voordeel daarbij was, dat het niet moeilijk viel om in de rest van Nederland afzetgebied te vinden voor de reageerders. Een vergoeding voor reactiedieren werd slechts gegeven voor de z.g. „open lijdens” en voor die reactiedieren, die na 15 Mei 1950 in Friesland werden aangetroffen. Hierin kan dus geen reden zijn gelegen voor een ten achter blijven van de overige provincies. Dat het verhogen van de basismelkprijs de sanering van de veestapel zou bevorderen, ziet de ondergetekende niet in. Wel werd tot dusverre in het z.g. westelijke consumptiemelkgebied aan de melk van t.b.c.-vrije stallen een premie toegekend. Wordt de uitbetaling van melk naar kwaliteit landelijk geregeld, dan zal ook langs deze weg een extra-prikkel zijn geschapen tot het t.b.c.-vrij maken en houden van de veestapel.

De Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening,

MANSHOLT.